

Communio

LIBERALKATOLSK KYRKOTIDNING NR 4 2023 ÅRG 55

Och hon födde sin förstfödde son, lindade honom och lade honom i en krubba, ty det fanns ingen plats för dem i härbärgen

Lukas 2:7

Biskopens spalt

Kommen I trogna! Jublen! Fröjden eder!

Advent. Äntligen! Denna underbara tid. Full av förväntan och förberedelse. Vi förbereder oss inför firandet av inkarnationens stora mysterium. Gud blir människa!

Jag har många gånger både talat och skrivit om det moderna samhällets vilja att fira i förtid och därigenom indirekt göra oss trötta på allt firande när den egentliga tiden är inne. Jag ska därför inte uppehålla mig vid detta för länge utan bara uppmana er att inte falla i denna fälla. Låt adventstiden vara en stilla tid. Låt förberedelserna ta den tid de tar och låt inte alla måsten och förväntningar diktera era dagar.

Låt de vise männen vara er förebild. Se upp mot den strålande stjärnan som leder er. Bed och ha förtröstan.

I rätt tid kommer ni att komma fram till den plats där Han är. Ni kommer att mötas av himlaskarans jubelkörer och där, inför en förundrad skapelse kommer ni att få se Guds mirakel. Paradoxernas himmelska mirakel. Gud som blev människa, Skaparen som blir en del av sin skapelse, den Gamle av dagar som är ett nyfött barn.

Låt inget mörker skymma er väg ty Stjärnan leder er. Låt

inga bekymmer distrahera er från att fokusera på målet.

”Bed, hav hopp och oroa er inte. Att oroa sig är meningslöst. Gud är barmhärtig och kommer att höra er bön.”
-Padre Pio

Jag vill avsluta med att skicka en julhälsning till alla läsare.

Må ni alla få en välsignad juletid. Och må det kommande året bringa er både glädje och frid!

+ Krister

Biskopens stav och de sjukas smörjelse

I Liberala Katolska Kyrkan finns en särskild tradition om en biskop är den som utför Läkegudstjänsten eller finns närvarande i koret. Det handlar om att biskopen efter att personen mottagit smörjelsen och handpåläggningen lägger voluten, dvs den krökta toppen, på sin biskopsstav på personens huvud under några ögonblick.

Detta bruk kommer från den gamla legenden om St Eucharius.

St Eucharius sägs ha blivit sänd till Gallien av aposteln Petrus tillsammans med diakonen Valerius och subdiakonen Maternus. Under resan blev Maternus sjuk och dog. Eucharius och Valerius hastade då tillbaka till Rom och bad aposteln Petrus att återuppväcka Maternus från de döda. Petrus skall då ha gett sin biskopsstav till Eucharius och då denne vidrörde den sedan 40 dagar döde Maternus med staven

återvände han till livet. Eucharius, tillsammans med sina följeslagare, slog sig till slut ner i Trier i Tyskland. Han blev stadens förste biskop och verkade i 25 år innan han dog. Hans sarkofag finns i St Mattias klosterkyrka i Trier. Innan han dog fick han besök av en ängel som sade åt honom att utse Valerius till sin efterträdare vilket han också gjorde. Frågan om sanningshalten i denna fromma berättelse kan diskuteras.

Aposteln Petrus avrättades i Rom på 60- talet e Kr. Enligt historiska och arkeologiska källor anses Eucharius ha dött först i mitten på 200-talet. Det kan handla om personförväxling men även om att man försökt ge extra vikt vid Trier som ett tidigt biskopssäte genom att bakdatera dess grundande, något som inte är helt ovanligt när biskopsätena under medeltiden börjar tävla i inflytande. Vad legenden emellertid förmedlar är traditionen att biskopsstaven som är så starkt förknippad med biskopens ämbete och person också skall vara en kanal för Guds kraft.

+ Krister

Julens Gudstjänster m.m. i Skt Mikael och alla Änglats kyrka,

se sid.8

Upplev mässan

i Skt Mikael och Alla Änglars kyrka i din mobil. läsplatta eller dator. Församlingen sänder live via Facebook. Om du inte har, så skaffa ett Facebook-konto och logga in på Liberala Katolska Kyrkan.

Inkarnationens heliga mysterium

Gud förblir densamme genom tiderna, det är en egenskap hos den Evige, hans uppenbarelse, löften och ord står. Under Gamla testamentets tid uppenbarade han genom profeterna att Messias kommer att födas av en jungfru: Jesaja 7:11-16. räcker det inte med att pröva människors tålmod? Vill du också pröva min Guds tålmod? Därför skall HERREN själv ge er ett tecken: Flickan är havande, och hon skall föda en son, och han skall ge honom namnet Immanuel.

Senare uppfylldes denna profetia och evangelisten Lukas berättar följande (Luk 1:30-38)

När ängeln kom in i hennes hem, hälsade han på henne och sade: "Du är gynnad av Herren! Herren är med er."

Hon blev förskräckt över vad ängeln sa och försökte lista ut vad hälsningen betydde.

Ängeln sa till henne:

"Var inte rädd, Maria. Du har funnit nåd hos Gud. Du kommer att bli havande, föda en son och ge honom namnet Jesus. Han kommer att bli en stor man och kommer att kallas den Högstes Son. Herren Gud kommer att ge honom sin förfader Davids tron. Din son skall vara kung över Jakobs folk

för evigt, och hans rike skall aldrig ta slut."

Maria frågade ängeln: "Hur kan det komma sig? Jag är oskuld."

Ängeln svarade henne: "Den Helige Ande skall komma till dig, och den Högstes kraft skall överskugga dig. Därför kommer det heliga barnet som utvecklas inom dig att kallas Guds Son.

"Elisabet, din släkting, är gravid i sjätte månaden med en son på ålderns höst. Folk sa att hon inte kunde få barn. Men ingenting är omöjligt för Gud."

Maria svarade: "Jag är Herrens tjänare. Låt allt du har sagt hända mig."

Sedan lämnade ängeln henne.

Nu, kära syskon i Kristus, ser vi att Bibeln visar oss hur inkarnationen är den rena avlelsen utan Y-kromosomen i "Logos", Guds eviga ord. Detta mysterium är stenen för all kristen tro och utan den kan man inte anses vara helt kristen. Denna tro stöddes, troddes och bevarades av Kristi apostlar. Han citerar aposteln Paulus och säger: Den som uppenbarar ett annat evangelium än det jag har uppenbarat för er, låt förbannas. Alla apostlarna försvarade

samma tro med samma teologiska principer.

De apostoliska fäderna, direkta lärjungar till apostlarna, försvarade och bevarade också denna tro i sina skrifter. Biskopar som Clemens av Rom, Ignatius av Antiochia och Polykarpos av Smyrna var lärjungar till apostlarna och bevarade ortodoxin om att Logos föddes av den heliga Maria, en person som de flesta av dem träffade och fick vittnesbörd från första hand.

Tyvärr, på grund av reformationen och andra historiska händelser, ledde studiet av den tidiga kyrkan och studiet av de apostoliska fädernas skrifter till en missuppfattning av de heliga mysterierna och en felaktig beskrivning av Sola Scriptura-konceptet.

Frälsningsplanen är intakt, människor kan tro på att tycka vad de vill. Men den kunskap som Gud har gett genom den Helige Ande förblir intakt.

Gud och dess budskap förändras inte. Han är densamme igår, idag och för evigt.

Broder Christian

Liberala Katolska Kyrkans ursprung

se vår hemsida www.lkk.se.

"Klicka" på **Om oss**

Förutom "Kyrkans ursprung" hittar du också "Kyrkans historik, Internationellt" och "Kyrkans historik, Sverige" mm.

Julstämning (från vår Facebooksida)

På sistone har jag funderat mycket över det stillsamma och svårbeskrivliga, men ju längre in i vintermörkret vi kommer, allt tydligare blir begreppet "julstämning". Vad handlar den egentligen om? Jag känner den själv, djupt inne i själ och hjärta, när jag nås av vissa dofter (särskilt kanel och glögg) eller ser vissa saker som t.ex. fönsterbelysning i form av stjärnor och adventsljusstakar.

Somliga julsånger har samma effekt på mig... inte alla, för jag är nog lite gammaldags och tycker inte att "Tänd ett ljus" av Triad eller "Last Christmas" av Wham! ger särskilt mycket stämning, även åtminstone den förstnämnda bär på ett viktigt budskap. Men strofen "Psalm som är sjungen från tid till tid, eviga längtan till ljus och frid" i sången "Jul, jul, strålande jul" (skriven av GustaF Nordqvist) ger mig gåshud! Du har säkert egna exempel att tänka på, som fyller ditt hjärta med det där mystiska fenomenet julstämning...

Det härliga och märkliga med julstämning är att den drabbar oss (nästan) alla, oavsett om vi är kristna eller inte.

Och nej, jag tror inte att det handlar om maten eller julkaparna utan om något ogripbart andligt som snuddar vid våra inre, som en ängels lätta vinge eller Guds viskande röst. Något som låter oss ana att det finns sådant i våra liv som är oändligen mycket större än det jordiska, ofta ganska snutifierade och till synes menings-

lösa vi annars upplever varje dag.

Ni vet, som vardagens rutiner och plikter, rusande från plats till plats för att göra saker vi inte vill och ta upp tid vi skulle vilja spendera på annat. Julstämningen får oss att stanna upp och sträcka ut våra sinnen mot det där speciella... en doft, ett ljud, en känsla, ett synintryck. Aldrig annars under året får någonting så många människor att göra just så – inte födelsedagen, inte sommaren, inte semestern, inte ens påsken trots att det är kristenhetens allra största högtid. Varför?

Jag tror att det beror på att julens viskande röst talar om något för oss som vi aldrig annars ger oss chansen att uppfatta: ett mysterium utvecklar sig mitt framför oss, inuti oss, som en skör och mycket sällsam blomma.

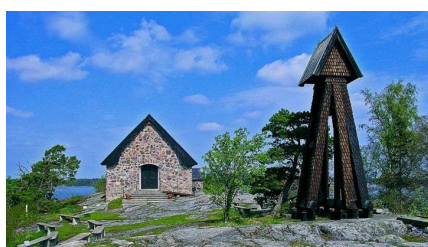
Finns det något annat i våra liv som skapar samma... ja, just stämning? Vi upplever alla "ögonblick" t.ex. när våra barn föds, när vi tar examen efter många år av kämpande med studier, när vi deltar i en konsert vi längtat efter, när vi betraktar en solnedgång eller en vacker utsikt. Men alla de där stunderna är så korta, och snart är såväl känslan som tankarna borta igen.

Julstämningen är annorlunda – den stannar kvar hos oss i veckor varje år, och någonstans inom oss måste vi bära på en evig längtan efter dess sinnlighet, eftersom vi varje år går igenom väldigt mycket besvär

för vad som för de allra flesta numera handlar om en enda dag eller kanske bara några timmar.

Egentligen tror jag inte att den moderna, sekulära människan längtar efter den korta julen – oavsett om det är julafton eller juldagen som är den viktigaste i just den personens tradition – utan efter tiden innan. Den där utdragna, njutningsfyllda förberedelse-tiden. Och jag tror att det är likadant för alla religionsutövare... alla har de någonting som en enda gång om året drabbar dem som ett slags sinnenas förälskelse - inte i en person utan i en händelse, en upplevelse.

Det fina med julstämningen är just att den varar så länge och att man inte behöver vänta ända till julnatten med att njuta av den. Jag väljer att se den som en alldeles särskild gåva Gud givit oss – ett radikalt budskap om att underbart inte måste vara kort! Visst är det fantastiskt? Vi har fått fyra veckor och mer därtill (särskilt om man firar jul ända till Trettondedagen) att glädjas åt allt detta som bara riktar sig mot våra sinnen och inte mot förståndet. Vi får vila från kraven på att allt skall vara så hjärninriktat och för en månad bara glädjas åt att allting omkring oss talar till hjärtat. För det är ju där det stora mysteriet snart skall födas, inte sant? Och så stora händelser kan man inte förbereda i huvudet – det måste ske i hjärtat.

Vår dag på Capella söndagen blir den 14/7 2024 då vi firar med en Sakramental Välsignelseandakt.

Vi träffas traditionsenligt i Söderköping redan på lördagen den 13/7.

Boka i din almanacka redan nu.

Tro och tradition

Fortsättning på de inlägg som så förtjänstfullt läggs upp under ovanstående rubrik på vår Facebooksida av fader Göran Werin.

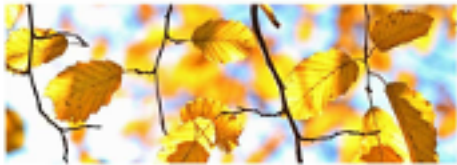

28 okt - Simon & Judas

Jesu lärjungar Simon Ivraeren och Judas Taddeus/Taddaios. De båda reste österut för att sprida Jesu ord och de dog martyrdöden i närheten av varandra under första århundradet.

Simon Ivraeren/Simon Seloten/Kananaios.

Seloterna var en grupp bland judarna som ivrade för den mosaiska lagen. De gjorde motstånd mot romerska och andra utländska myndigheter i Palestina. Simon led martyrdöden kring år 107. Enligt en legend blev han itusågad på längden och har därför en såg som helgonattribut. Men enligt annan legend blev han korsfäst. Reliker av Simon finns på flera platser, bl.a. i Vatikanen.

Judas Taddaios, kanske Jakobs bror och Jesu halvbror. Kanske författaren till bok i Nya testamentet, Judasbrevet. Han ska ha slagits ihjäl med käpp eller halshuggits. Han begravdes år 66 e.Kr. på armeniska höglandet. Idag markerar den "Svarta kyrkan"

platsen och är i dagens nordvästra Iran. Ofta framställd med skägg, före 1200-talet med bok/ bokrulle i handen och senare även med påk eller klubba. Håller ofta i en medaljong med Jesus. Från 1700-talet bad man till honom i hopplösa situationer. Namnet Judas togs bort ur almanackan 1901.

Om löven fallit på Simon o Judasdagen så blir det en tidig vinter med ett mildt slut. "När Simon och Judas vandrar till oss, så kommer de med vintern."

(Foton: Simon, Burs kyrka. Judas Taddeus, målning 1630-35 av José de Ribera. Höstbild. Wikimedia Commons.)

1 nov - Allhelgonadagen

Helgon och martyrer fick olika firningsdagar i almanackan. När dagarna inte räckte till så beslutades att ha en gemensam dag på våren, 13 maj. Dagen instiftades på 600-talet av påve Bonifacius IV. På 700-talet under påve Gregorius III styre flyttades dagen till 1 november. Den dag man i flera förkristna trosföreställningar firade de döda. Dagen omformades och anpassades till kristna tron. Hädanefter kallad Allhelgonadagen.

Allhelgonadagen 1 november är en av de äldre kristna helgdagarna som vi känner till i Sverige. Redan 1198 finns noteringar i Vallentunakalendariet att Allhelgonadagen är helgdag.

I reformationens bortstädning av allt helgonfirande så överlevde Allhelgonadagen, likaså under 1600-talets helgdagsreduktioner. Men vid "den stora helgdöden" år 1772 avskaffades Allhelgonadagen som

helgdag, men fortsattes dock att firas.

1953 beslutade kyrkomötet och riksdagen att Alla helgons

dag, en helgdag, skulle infalla lördagen mellan 31 oktober-6 nov, och att ursprungliga firningsdagen 1 november skulle stå kvar som "Allhelgonadagen" men vara en vanlig vardag.

Forts. sid 7

Vår internationella skyddshelgon är Sankt Alban.

Om honom kan du läsa i Communio nr 3 år 2000

Julens mystiska hemlighet

Tidigare publicerad i *Communio* nr 4, 2006 och 2016

En av julens djupaste hemligheter ligger i Kristi födelse i vårt hjärta – utvecklandet av Kristus-principen inom oss. Det betyder en visdom som vet, inte genom något logiskt resonemang utan såsom en absolut inre visshet. Denna Kristus-princip bor hos var och en av oss. Den kan väckas, ja, den håller på att utvecklas mitt ibland oss, och när den blommar i våra hjärtan, upplever vi människornas sanna syskonskap, genom att vi upplever Guds faderskap.

Vi upptäcker att vårt avskilda medvetande blott är en illusion – att vi är ett i Honom. Först ett med alla som känner och älskar honom och ändå – med en än vidare vidgning av medvetande – ett med hela världen, vare sig den vet det eller inte. Att uppleva detta underbara medvetande, att låta Kristus ta gestalt inom oss, är inte någon omöjlighet. Redan nu är det några som får göra den erfarenheten. Då och då kommer en glimt av dess härlighet till oss – ögonblick av underbar frid och lyftning, så att vi åtminstone för ett ögonblick vet.

De av oss som har haft en sådan glimt kan aldrig glömma den. Hur mycket än efteråt tvivel och ovisshet, sorg och kanske till och med förtvivlan ansätter oss, *vi har en gång vetat*, och denna visshet lever kvar i själens innersta djup och ingenting kan skada den. Det är visserligen sant, att mången som för ett ögonblick snuddar vid denna härlighet, gör det omedvetet, utan att ana vad det är som händer, utan att förstå vidden av upplevelsen, utan att se varhän den vill föra honom. Han vet att han har ögonblick av extas, ögonblick i vilka Guds kärlek vidrör honom på ett sätt som han aldrig förr kunnat tänka sig, en förnimmelse av sällhet, som går vida över alla jordiska ting. Men allt eftersom vi går vidare kommer denna visshet att nalkas oftare och fullare och den kommer att stanna hos oss längre och längre tills slutligen detta högre medvetande blir vårt för alltid – Kristus i oss och vi i honom. För denna möjlighet är det, som vi tackar och lovar i julens heliga tid.

Hur skall vi veta

om vi är på väg mot denna underbara fullbordan? Vad kan vi göra för att bringa denna out-sägliga sällhet närmare? Om Kristus skall födas i vårt hjärta, måste vi leva Kristi liv. Vi måste ha hans ande i vårt förhållande till dem som är omkring oss. Och Kristi ande är först och främst kärlek och omtanke. Den människa i vilken hans ande håller på att växa fram, uppvisar med säkerhet i sitt liv kärlek, vänlighet, vidsynhet, förståelse – mer och mer av den egenskap som vi i brist på ett bättre ord kallar storhet. Vi kallar ju en människa stor när hon har en vid tolerans, ett öppet sinne och karaktärstyrka, och just dessa egenskaper är följden av Kristus-principens utveckling hos henne.

Alla stora högtider

Innebär ett större utgjutande av gudomlig kraft än vanligt. Låt oss inte tycka att detta är underligt. Låt oss inte tänka att detta innebär en begränsning av Guds allmakt. Ty Gud arbetar med alla medel och begagnar varje tillfälle. Denna hans underbara skapelse är så fullkomligt ett med honom, så mystiskt samstämd, att när stjärnorna vandra sina banor, det ges vissa tider när vissa energier är liksom lättare tillgängliga än annars – när bryggorna är klara, kanalerna öppna. Julen är en sådan tid. Dessa speciella tillfällen, de stora högtiderna är inte bara åminnefesten – de betecknar bestämda handlingar i nuet av den Levande Kristus, som är kyrkans huvud. Alla kyrkans medlemmar är Kristi lemningar och verkligt länkade till honom genom dop och konfirmation och ännu mer genom hans kärleks sakrament. På så sätt är de ständigt till en viss grad under hans inflytande. Men han har fastställt vissa metoder för att utgjuta sitt inflytande över sin kyrka, och främst bland dessa står den heliga Eukaristiens sakrament. Var och en av oss är alltid förbunden med Kristus och ändå vet vi alla att kontakten är mera levande, mer gripbar, när vi kommer till kyrkan, när vi knäböjer inför hans Närvaro i bröd och vin, vilka han har valt till

bärare av sitt liv, och genom vilka han uppenbarar sig för våra sinnen.

Just på samma sätt som komunionen innebär en intimare närhet än den närhet som alltid är med oss, så ges det förvisso också en större, en mera universellt tillgänglig kraftutströmning vid sådana tillfällen som jul, påsk, Kristi himmelfärdsdag, pingst, trefaldighet. Var och en av dessa högtidsdagar har sin speciella karaktär.

I den heliga Eukaristiens

Underbara sakrament har vi det stora privilegiet att kalla stora änglar till vår hjälp och den centrala punkten i hela ceremonin, konsekrationen, utförs av vår Herre själv genom Närvarons Ängel. Ändå har hela detta oändliga utflöde gjorts beroende av vårt initiativ. Det är det faktum att en präst står redo att celebrera, som skapar tillfället, som sätter igång hela detta ofattbara himmelska skeende.

Det som gäller om nattvarden gäller i lika hög grad utströmningen av gudomlig kraft vid de stora högtiderna. I himlarnas riken strömmar alltid Guds kraft ut och utför sitt verk. Men när människorna på ett särskilt sätt är redo att dra nytta av den, blir det på ett särskilt sätt "mödan värt" att transformera en stor del av denna kraft, så att den kan användas här nere. På samma sätt lämnas återigen initiativet till oss. När vi skapar de gynnsamma förhållandena, begagnas de alltid.

Då en människa i kärlek, hän- givenhet och lycka bryter igenom de självskapade moln av själviskhet, som utestänger henne från Guds alltid utstrålande kärlek, blir hon i stånd att ta emot denna nedströmmande gudomliga välsignelse. Den tvingas aldrig på oss. Gud tvingar sig aldrig på någon och av mycket goda skäl; det skulle inte hjälpa oss i vår utveckling. Sådan är lagen och om vi mottaga hans nåd, måste vi öppna oss för hans inflytande. En enskild människa kan göra detta i viss utsträckning, men när tusende och tusende förenar sig i en

Forts. sid 7

Julens mystiska hemlighet

Forts från sid 6

fsamfällid åkallan, då ser vi med ens vilket tillfälle som skapats för utgjutande av vad vi måste kalla nåd, styrka, kraft och kärlek. Julen är en tid, då ett sådant tillfälle står alldeles särskilt nära och levande. Men den utst-räckning, i vilken vi kan begagna oss därav, beror på många faktorer. Först och främst beror den på i vad mån julens ande har trängt in i vårt hjärta. Om vi är fyllda av julens frid och goda vilja, då kan också Kristi goda vilja nå fram till vårt hjärta. Det beror också på i vad mån vi har använt adventstiden för att förbereda oss. Det finns några dygder, som vi

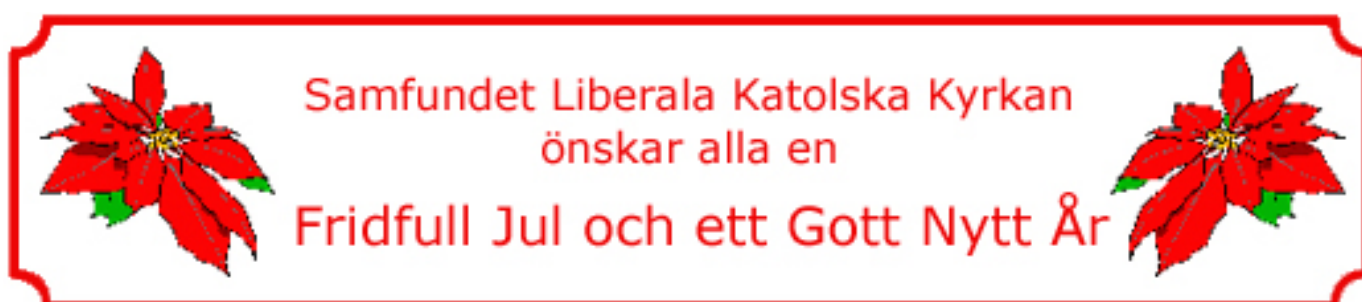
borde ha sökt odla inom oss, några synder som vi skulle ha sökt att lägga bort. Har vi gjort så är vi också bättre beredda att ta emot och dra nytta av julens kraft. Var övertygad om att denna karaktär är verklig. Vad vi studom kallar Guds nåd är en lika bestämd och verklig kraft som elektricitet eller ånga. Att säga detta är inte att materialisera ett andligt begrepp. Det är endast ett försök att göra en stor sanning fattbar för oss, klar och påtaglig.

Må vi göra klart för oss att juldagen är ett personligt tillfälle för var och en av oss. Låt oss se till att vi inte bara själlöst upprepar en gammal

tradition, när vi sjunger: Oss är fött ett barn idag, en son är oss given. Låt oss öppna vårt hjärta för Kristusbarnets ande, för julens ande. Då skall Kristusbarnet fylla vårt hjärta med hans glädje och hans frid.

Så tränge då julen in i vårt hjärta, att vi må känna och uppleva detsamma som änglarna sjöng om för så länge sedan: "Ära vare Gud i höjden och frid på jorden och god vilja till alla människor".

C.W.L

Tro och tradition

Forts från sid 5

8 dec – Marie obefläckade avlelse

Dagen är en festdag för att minnas den obefläckade avlelsen av jungfru Maria. Enligt tradition den dag då Marias föräldrar, Joakim och Anna, efter lång väntan äntligen blev havande. Marie obefläckade avlelse handlar om att Maria anses ha fötts utan arvsynd och alltså inte att hon kom till via jungfrufödelse. Datumet kommer från att det är 9 månader innan 8 september, då hon enligt tradition ska ha fötts. Den 8 december lär ha varit en helgdag i vissa svenska stift, men det råder olika uppgifter om det. Under senmedeltiden var mellan 5-6 Mariadagar helgdagar i Sverige men de flesta togs bort efter reformationen. Idag är ingen Mariadag helgdag. I svenska almanackan utgick Marie födelsedag redan 1620, men Marie avlelse fanns kvar 8 december fram till 1901, då den slutligen togs bort. Istället kom namnet Virginia in i almanackan denna dag. Det latinska namnet associeras till substantivet Virgo, jungfru. Äldsta belägget för namnet Virginia i Sverige är 1559.

(Foto: Jungfru Marie obefläckade avlelse, målning av Jean Bellegambe d.ä 1470 -1535)

Tänd ett ljus och låt det brinna,
låt aldrig hoppet försvinna,
det är mörkt nu, men det blir ljusare igen.
Tänd ett ljus för allt du tror på,
för den här planeten vi bor på.
Tänd ett ljus för jordens barn

Jag såg en stjärna falla, det var i natt när alla sov.
jag tror jag önskade att du var nära.
För en minut sen brann den en sekund, sen försvann den det var det bara jag som såg?

På radion sjöng dom om fred på jorden,
jag ville tro dom slitna orden.
Tänd ett ljus och låt det brinna,
låt aldrig hoppet försvinna,
det är mörkt nu, men det blir ljusare igen.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Regionalbiskop Krister Fast, Filipstadsbacken 60,123 43 Farsta
mob 070-677 99 83, e-post krister.fast@lkk.se

Regionalbiskop emeritus Sten.Bertil Jakobson tel 070-536 65 37, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling.
Flottbrovägen 5, Stora Essingen,
112 64 Stockholm,
tel 08-6562665.

e-post: skt.mikael@lkk.se.
Plusgiro 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst: biskop
Krister Fast, Filipstadsbacken 60,
723 43 Farsta, 070-677 99 82

GÖTEBORG

Se Stockholm

AVESTA

S:t Staffans Kyrkogrupp.
Se Stockholm

NORRKÖPING

S:t Franciskus kyrkogrupp
Se Stockholm

SKÅNE

S:t Rafaels Kyrkogrupp.
Se Stockholm

UPPSALA-SALA

Maria församling.
Se Stockholm

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst: biskop
Sten-Bertil Jakobson, Rönbyvägen
1, lgh 1003, 722 40 Västerås, tel
021-33 34 70.

Bankkonto: LKK Maria församling
Cnr 6531 Kontonr 962 452 718

VÄSTERGÖTLAND

S:t Rafaels kyrkogrupp
c/o Carina Schubert, Skolgatan 1
549 11 Moholm
tel 072-361 71 84

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf. Sten-Bertil Jakobson,
Rönbyvägen 1, lgh 1003, 722 40
Västerås, 021-33 34 70.

Bankgiro: 5255-8061

LKK INTERNATIONELLT

The Liberal Catholic Church
17 Old Gloucester Steel
London WC1N 3AF
United Kingdom
e-mail: PresidingBishop@LCC.world
Presiding bishop Peter O.Baaij

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet kan du få på Internet:

www.lkk.se

Communio är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år.

Ansvarig utgivare:
Sten-Bertil Jakobson,
tel 070-536 65 37.

Redaktion och expedition:
Rönbyvägen 1, lgh 1003, 722 40
Västerås.

E-post: communio@lkk.se

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 1-2024 är den 27 februari 2024.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....	135 kronor
Psalmbok.....	55 kronor
LKK:s egna särpsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi	
Principförklaring och kort lärosammanfattning.....	20 kronor
99 frågor och svar om Liberala Katolska Kyrkan	50 kronor
Kristen Gnosis.....	160 kronor

All försäljning sker i församlingarna och kyrkogrupporna

JULTIDENS GUDSTJÄNSTER

i S:t Mikael och Alla Änglars församling.

Söndag 24 december kl 11.00
Julafton Mässa

Söndag 31 december kl 11.00
söndagen inom juloktaven Mässa

Söndag 7 januari kl 11.00
Söndagen efter Trettondagen Mässa

Efter mässan 7 januari firas traditionell Trettondagsfest. Alla är välkomna till knytkalaset, tag gärna med något till buffébordet. Glöm inte en julklapp (värd ca 50kr) till tomtens säck.